

מאורות אל העבר

טבת תשז | 29/10/1946

הודעה

א. על אף אוהרתנו הפומבית אישר הגנרל הנאצרי-בריטי ברקר את עונש המלקות המשפילי שהוטל על חייל עברי ע"י צבא-בריטי בלתי-חוקי. ביום ו', טבת תש"ז, הולקה החייל הצעיר בבית-הסוהר המרכזי בירושלים.

בהתאם לאוהרתנו וכתגובה למעשה הכרברי של המשעבדים הולקו ביום א', טבת קציני הצבא הבריטי בנתניה – מקום הפוגרום הבריטי האחרון – תל-אביב וראשון לציון. מיגזר בריטי ושלשה סמלים הולקו 18 מלקות כל אחד, כמספר המלקות שהולקה החייל העברי השברי.

עתה הננו מזהירים:

אם המשעבדים יעזו בעתיד לפגוע בגופם ובכבודם האנושי והלאומי של צעירים עברים לא עוד נגיב בשום: נגיב באש.
לא יושפל כבוד ישראל בארץ-ישראל; לא יושפל כבוד החייל העברי! חבוער הברבריות הבריתית פארץ הקדשו!

(ויקפדיה, נחלת הכלל)

הלקאה תחת הלקאה (ליל המלקות)

"חייל עברי שנפל בשבי האויב, 'נידון' על ידי 'בית דין' של צבא הכיבוש הבריטי למלקות. אנו מזהירים את ממשלת הדיכוי מפני הוצאה לפועל של עונש משפיל זה. אם הוא יוצא אל הפועל, יוטל אותו עונש על

קציני הצבא הבריטי. כל אחד מהם יהיה עלול ללקות 18

מלקות". האזהרה של מפקדת האצ"ל הייתה ברורה. הבריטים לא

נרתעו, ובהתאם למסורת הקולוניאלית וליחס המבזה ל"ילידים", הלקו

את אחד הלוחמים שנפל בידיהם. התגובה הייתה מהירה. בליל ו' בטבת

תש"ז (29.10.1946) חטפו לוחמים של האצ"ל קצינים וחיילים בריטיים

בתל אביב, בנתניה ובראשון לציון, והלקו כל אחד מהם שמונה עשרה

מלקות. הפעולה התפרסמה ברחבי העולם, והאימפריה הבריטית הפכה

למשל ולשנינה. חיילים בריטיים נמלטו בבהלה ממרכזי הערים

לבסיסיהם, וקריקטורות שהביכו מאוד את ממשלת לונדון התפרסמו

בעיתונות העולמית. במהלך הפעולה, נתפסו ארבעה מלוחמי האצ"ל.

שלושה מהם (קשאני, דרזנר ואלקחי) הועלו מאוחר יותר לגרדום. יותר

לא הולקו לוחמים יהודיים בארץ ישראל, והפעולה שעליה אמר בגין

"לראשונה שבר העם היהודי את השוט" הפכה לציון דרך במאבק

לסילוק הבריטים מארץ ישראל.

